

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

[Κατὰ τὸ ὕφος τῆς ρωμαντικῆς Σχολῆς].

Εἶνε τὸ φίλημα τροφή
πυρίνη τῆς καρδίας,
στιγμὴ κλαπεῖσα τῆς Ἐδέμ,
στιγμὴ ἀθανασίας
κλπ. κλπ.

Μ' ἐν φίλημα γεννώμεθα,
μ' ἐν φίλημα γεννώμεν
κ' ἐν φίλημα λαμβάνομεν
ὁπότεν τελευτῶμεν.*
κλπ. κλπ.

Ἄχ. Παράσχος

Εἶνε τὸ φίλημα - pardon
νά 'πῶ κ' ἐγὼ μιὰ ἀλήθεια —
ἀνθρωποφάγος ὄρεξις
ποῦ κρύβουμε στὰ στήθεια·
μία προειδοποίησις
γιά κείνον καὶ γιά κείνη.
πῶς εἴμεθα μὲν ποιηταὶ
μὰ καὶ ὀλίγον κτήνη
Ἄρχίζομε ρωμαντικά
ἀπ' τὸ φιλι μιὰ ἡμέρα,
καὶ βγάζομε τὰ μάτια μας
ὀλίγον πάρα πέρα.
Θά πῆς καὶ πῶς τὰ βγάζομε ;
Νά, κάτι μᾶς τυφλώνει
καὶ μιὰ γυναῖκα ἔξαφνα
στὴ ράχι μᾶς φορτώνει !

Αφίνω ποῦ μικρόβια
 ἴμπορεῖ καὶ νὰ κολλήσῃς
 μέσ' ἄτῶν φιλιῶν τὰς ἱεράς
 κ' εὐώδεις συγκινήσεις·
 κ' ἐνῶ τὰ χεῖλη προσκολλᾷ
 ἐκεῖνῃ ἔτὸν ἐκεῖνο,
 τοῦ προσκολλᾷ καμμιά φορὰ
 τὴ φθίσι ἢ τὸν καρκίνο !
 Γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον
 κρατᾷτε ἓνα μανδηλι
 ὅσοι νταραβερίζεσθε
 συχνά μὲ ξένα χεῖλη :
 κ' ἓνα μπουκάλι σουμπλιμέ
 δὲν βλάπτει καὶ ἀκόμα
 μ' ὀλίγον φανικόν ὄξυ
 νὰ πλένετε τὸ στόμα !

Εἶδα κυρίες ποῦ κρυφὰ
 ζηλεύονται, μισοῦνται,
 μὲ ἄκραν περιπάθειαν
 νὰ ἀλληλοφιλιοῦνται
 καὶ νὰ σφικταγκαλιάζονται
 καταμεσῆς τοῦ δρόμου :
 — «Τί κάνεις, Ἐλενάκι μου ;»
 — «Καλά· ἐσύ, χρυσό μου ;» —
 Καὶ πίσω πέντε φάσκελα !
 κ' ἡ γλῶσσα κόβει - ράβει,
 κ' ἡ μιὰ κρυφὰ τῆς ἀλληνῆς
 βαθειὰ τὸ λάκκο σκάβει !
 Γι' αὐτό, σὰν βλέπω νὰ φιλῇ
 ἡ μιὰ τὴν ἄλλη ἀρκοῦδα,
 μέσ' ἄτὰ φιλιὰ τους συναντῶ
 ὀλάκερο Ἰούδα !

Ξέρω και κάποιες που ενώ
 τον άνδρα τους φιλοῦνε,
 δὲν λείπουν, μωρὲ μάτια μου,
 καὶ νὰ ... στραβοπατοῦνε !...
 καὶ ὄσῳ πλεῖο ζεστά φιλοῦν
 μὲ φλόγα καὶ μὲ λάβα,
 τόσῳ φοβοῦμαι πλειότερο
 πῶς... « λάκκο ἔχ' ἢ φάβα... »
 Φαντάσου δὲ καὶ ἄλλη μιὰ
 εἰκόνα ζηλεμένη :

νὰ σὲ φιλῆ μὲ πύρινα
 φιλιὰ ἢ ἔρωμένη,
 κ' ἐκεῖ ποῦ 'ς τὰ αἰθέρια
 ὑψύνεται ἡ ψυχὴ σου,
 νὰ χώνη αὐτὴ τὸ χέρι της
 'ς τὴ τσέπη, 'ς τὸ πουγγί σου !

Ἄν πῆς καὶ διὰ τὸ φιλι
 τοῦ Πάσχα τῆς Ἀγάπης,
 αὐτὸ δὰ θὰ τὸ ζήλευε
 καννίβαλος ἀράπης.
 « Χριστὸς ἀνέστη, Περικλῆ ! »
 Γλέντι καὶ ρετσινάτο
 κ' ἔπειτα...μπούμ! μιὰ κουμπουριά
 κι' addio del passato !!
 Τί τρέχει ; Ἄ, μπᾶ ! Τίποτε,
 κάτι ῥωμηοὶ γλεντᾶνε·
 μιὰ πιστολιά κ' ἓνα φιλι
 ἐδώσανε καὶ πᾶνε . . .
 Μ' ἓν φίλημα ἀπατῶμεθα,
 μ' ἓν φίλημα ἀπατῶμεν
 καὶ κοροϊδίας φίλημα
 μᾶς δίνουν σάν ψοφῶμεν !